

К 7/3-64

120000868912

СИЛХАРМОНИЯ

— 1992 година

„ЗИМНИ МУЗИКАЛНИ ВЕЧЕРИ“

(31 януари — 21 февруари)

„ВТОРИ КОНЦЕРТ“

Диригент

ХУЛИО МАЛАВАЛ — Аржентина

Солист

МАРИЕТА ПЕТКОВА

пиано

7 февруари, петък

Начало 19.30 ч.

Дом на културата

УД 7
3-64

ПРОГРАМА

I.

Р. ВАГНЕР – Увертюра към оп. „Майстерзингери“

С. РАХМАНИНОВ – Концерт за пиано № 3 d moll, op. 30

- Allegro ma non tanto
- Intermezzo
- Finale

II.

Й. БРАМС – Симфония № 4 e moll, op. 98

- Allegro non troppo
- Andante moderato
- Allegretto giocoso
- Allegro energico e passionato

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868912

УД8404

Музиката на РАХМАНИНОВ представлява един емоционално богат свят, съчетаващ драматизъм и тъга, чувственоост и острота на контрастите, свят, в който мъжествена сила е „покорена“ от затрогващ лиризъм. Произведенията на композитора представят многопластов, поетично одухотворен образ, разкрит чрез простието, но въздействащо средство – Мелодията. „Тя е същността на музиката, а мелодическата изобретателност на композитора – основна цел на всеки автор“. Това творческо кредо на Рахманинов пълновластно се разгръща в клавириото му творчество от крупни и малки по форма произведения: 4 концерта, 2 сонати, 2 цикъла от вариации, еднoчастни и др.

Въпреки фактурно-интерпретационната сложност, която поставя Третия концерт за пиано пред изпълнителите, той е придобил такава популярност, че би могъл да се определи като концерт-песен, концерт-симфония. С мащабността и интензивността на образното развитие, произведението не отстъпва пред значими по своето съдържание симфонични цикли.

Произведенията на БРАМС потопяват слушателя в необятните дебри на философски размисъл, съчетан с романтична непосредственост на чувствата. В тях органично се вплитат обективно-класичното със субективно-романтичното, индивидуалното с общозначимото, широкото разгръщане на лиричното, индивидуалното с общозначимото, широкото разгръщане на лиричното, епичното и драматичното с многостранното проявление на националното. Това е музиката на човешкото проникновение, израз на неговото могъщество и сила.

Не случайно Четвъртата симфония се сравнява с произведенията на „най-великите антични класици на драматургията или скулптурата“. Отделните части са обединени от силни драматични състояния, които определят и различната им роля – докато II ч. е типична Брамсова съсредоточена философска лирика, то III ч. внася рязък контраст, с който още повече се подчертава конфликтния тон на симфонията. Уникално явление е последната част – грандиозен по своята структура финал – Пасакалия с 32 вариации върху контрастна тема. Творбата представлява концентрация на трагизма в съдържанието и мащабност на симфоничната структура.

ХУЛИО МАЛАВАЛ — роден в Буенос Айрес, Аржентина. Специализира дирижиране във Виена при Ханс Сваровски, Ханс Йелинек и Волфганг Кедра. От 1970 г. до 1978 г. работи в оперния театър в Цюрих като диригент на оркестъра и като асистент на артистичния директор Фердинанд Лайтнер. През 1977 г. гостува в „Театро Колон“ в Буенос Айрес. Периода 1978-1982 г. е артистичен директор на Баварската опера. От 1987 г. е диригент на симфоничния оркестър в Мендоза — Аржентина.

Гостувал е в редица известни европейски оперни театри като диригент и работи активно с най-значимите музикални институти в Южна Америка.

МАРИЕТА ПЕТКОВА — родена в гр. Русе, където завършва със златен медал СМУ „Проф. В. Стоянов“. Следва 1 година в Музикалната академия в София, след което продължава във Висшето музикално училище във Виена като възпитаничка на Паул Багура-Шкода. След много прецизна селекция е изпратена от Виена на специализация в Банф-център, Канада. В настоящия момент е стипендиант и дипломант в Кралската консерватория — Амстердам при проф. Ян Вайн. Петкова е носител на редица награди от престижни международни конкурси: „Св. Обретенков“ — специална награда; I-ва в Устина Лабе, Чехословакия и специалната награда на „Тибор Катау“; II-ра награда в Салерно, Италия; IV-та — Сенигалия, Италия; лауреат на конкурса „Виана да Мота“ — Лисабон; I-ва за млади пианисти — Ротердам; Вицепризьор на конкурса „Клара Хаскел“ — Вевей, Швейцария и др.